

at hvis Sagen gaar Helsingør imod, kommer det ærede Medlem fra Helsingør og begærer hos Regering og Lovgivningsmagt, at de ifølge det Præcedens, der er, ville være saa venlige at dække de Udgifter, Helsingør Lodseri har paadraget sig. Jeg vil imidlertid ikke tage Hatten af, før jeg ser Herskabet. Jeg vil vente, til jeg ser, hvorledes Sagen falder ud.

Det ærede Medlem fra Nyborg opkastede det Spørgsmaal, om det i det hele er rigtigt, at Lodseriet og Lodsvæsenet ligge under Marineministeriet. Dertil svarer jeg ubetinget Ja. Det er det eneste Sted, hvor det bør ligge. (Afbrydelse). Jo, thi Marineministeriet har Midler i Hænde til at kontrollere Lodsvæsenet. Skulle vi lægge det ind under Handelsministeriet, skal dette have ansat en Del sagkyndige Mænd, og det skal ogsaa udrustes med et Skib eller maaske to for at føre den nødvendige Kontrol, thi Kontrol skal der føres. Men jeg er enig med det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) i, at Lodsvæsenet ogsaa af en anden Grund bør forblive under Marineministeriets Kontrol, og i, at Lodserne ikke skulle være Statsfunktionærer, thi det kan sikkert til Tider afstedkomme Farer og Vanskeligheder, hvis det er statsansatte Lodser, der skulle benyttes under Konfikter mellem vore Nabostater. Under Hensyn til baade, hvad jeg her har nævnt, og til andre Forhold, som jeg ikke her skal komme ind paa, anser jeg det for rettest, at Lodsvæsenet som hidtil sorteres under Marineministeriet. Jeg hører det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) sige: Hum! Det holder jeg ikke af. (Deuntzer: Det er Forkølelse!). Nu hører jeg, at det er paa Grund af Forkølelse, saa skal jeg ikke dvæle videre derved. Ellers vilde jeg have benyttet Lejligheden til at sige, at flytter man Overopsynet og Tilsynet med Lodsvæsenet fra Marineministeriet til et andet Ministerium, f. Eks. Handelsministeriet, ville ærede Medlemmer faa at se, hvad det vilde koste i Tidens Løb at føre Kontrol med Lodsvæsenet. Nu har man en billig Kontrol, idet Marineministeriet fører den; men skal et civilt Ministerium have Kontrollen, vil den blive dyr.

Det kunde maaske interessere ærede Medlemmer i det hele at faa en lille Oplysning om, hvilke Udgifter Staten har haft af Lodsvæsenet, uagtet det er en Institution, hvis Ordning gaar ud paa, at nogle Borgere i Samfundet have Eneret til at lodse paa de forskellige Steder. Den Gang Lodsloven af 1879 blev vedtagen,

ydede Statskassen til Lodsvæsenet kun 24,700 Kr. aarligt, men efter at Lodsvæsenet fik Ordningen af 1879, opførtes der allerede i 1880—81: 80,350 Kr., og nu ere Udgifterne stegne saaledes, at de i Aar staa opførte paa Finansloven med 240,291 Kr. 66 Øre, foruden 3,000 Kr. til Dyrtidstillæg og andre midlertidige Lønningstillæg. I det hele har Lodsvæsenet i den Menne-skealder, der er gaaet, siden Loven af 13. Juni 1879 blev vedtagen, kostet Statskassen 5,110,000 Kr., og det altsaa uagtet det er en privat Institution! Hvad tro de Herrer, det vil koste, dersom vi lægge det hele over paa Staten og indføre statsansatte Funktionærer? Det socialdemokratiske Program gaar ud paa at faa saa mange statsansatte Funktionærer som muligt. Jeg mener, at vi have rigeligt af Statsfunktionærer og finder ingen Anledning til at imødekomme de Herrers Ønske om nu at skabe en helt ny Klasse af Statsfunktionærer, thi det vil blive Staten en dyr Historie. De statsansatte skulle selvfølgelig pensioneres i Henshold til andre Statsfunktionærers Pensionsret. Og hvordan vil man overhovedet tilvejebringe en Overgang uden meget store Udgifter for Statskassen, naar man erindrer, at der er Lodser, der ikke tjene mere end 200 til 300 Kr. aarligt, medens andre tjene mellem 5,500 og 6,000 Kr. aarligt? Naar de skulle statsansættes, begynde de ikke med 200—300 Kr. — det er der ingen, der faar mig til at tro — nej, saa faa de en Grundtakst, og selv om man gik til, hvad det ærede Medlem fra Helsingør stillede i Udsigt, at de fik en Slags Tantième, saa at der var en Spore for dem til at tjene saa meget som muligt, vilde det dog medføre meget store Udgifter for Staten. (Hyller: Farvands-Lodserne.) Jeg ved ikke af, at Farvands-Lodserne have noget at sige i denne Forbindelse. De ere ikke statsansatte. Det er Helsingør Lodser, der tage Farvandslodningerne, saa vidt de kunde nappe dem, oppe ved Schultz' Grund, og jeg har ikke hørt, at Helsingør-Lodserne ere blævne statspensionerede eller statsansatte for det.

Saa mente det ærede Medlem fra Helsingør, at man maaske kunde prøve med at statsansætte enkelte ved de store Lodserier. Men har man først rakt en lille Finger ud, varer det ikke længe, før de tage hele Haanden, og man har dem alle som Statsfunktionærer og Statspensionister. Dette Lovforslag har ikke til Hensigt at forøge Statens aarlige Udgifter, men det har den Hensigt at tilveje-